UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est firmissima p[ro]prie voluntatis affectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

conaꝛ adherere. ¶ Tertiū eſt ardoꝛ be-
niuolētie affectiue ꝑ incendiū charitatis
⁊ h̄ ſignificaꝛ: qꝛ oſculabaꝛ pedes dn̄i ⁊ vn
guento vngebat. Gre. Ardoꝛ amoꝛis ru-
biginē peccatī in ea conſumpſit. Hec ille.
Pꝫ igiꝛ mirabilis excellētia pn̄ie ⁊ cōpū
ctiōis in magdalena. Recte igiꝛ pctōꝛibꝫ
ꝑſpeciali penitentie exēplari ꝓponiꝛ: quē
admodū inſinuant ꝟba ꝓpoſita ſaluato-
ri. Uides hāc mulierē.

Secūda ē excellētia dilectiōis vnitiue
ſc̄m Dio. iiij. c. de di. no. Amoꝛ qli-
bet eſt virtus vnitiua amātꝭ ad a-
matū. Et Aug. viij. de tri. dı̄t. ꝙ amoꝛ ē iū
ctura q̄dā duo aliq̄ copulās vel copulare
nitēs ſiue appetēs amantē. ſ. ⁊ qđ amaꝛ.
Fuit aūt ardētiſſima dilectio magdalene
ad chr̄m ꝑ quā ſibi totaliꝛ adherebat ⁊ ſi
bi ꝑ affectū vnita erat. Hāc aūt dilectōēꝫ
ardētiſſimā tria euidenter declarāt.

¶ Primū eſt ꝑfectiſſima terrene munda-
nitatis abdicatio.

¶ Scđm eſt firmiſſima ꝓprie voluntatis
affectio.

¶ Tertiū eſt ſingulariſſima diuine beni-
gnitatis ꝯtenſio.

Primū ē ꝑfectiſſima ter-
rene mūdanitatꝭ abdicatio ne ſcꝫ aliq̄ti-
nꝰ inde poſſet ipediri ab amoꝛe chr̄i Ipa
q̄ppe poſt ꝯuerſionē ꝑꝛius t̄rena ꝯtēpſit:
et poſt aſcēſionē dn̄i oīa vēdidit p̄ciūqꝫ ad
pedes aplōꝝ poſuit. Potuit itaqꝫ dicere
cū paulo Phil. iij. Que mihi fuerūt lucra
hec ꝓpꝛ chr̄m arbitrata ſuꝫ detrimēta ⁊c.
Seqꝛ. Et oīa arbitroꝛ vt ſtercoꝛa vt chrı̄
ſtū lucrifaciā. Propꝛ h̄ ſꝫ ioſeph. ad deſtū
receſſit ⁊ ibidē trigīta ānis incognita mā
ſit. Cañ. vi. Foꝛtꝭ ē vt moꝛs dilectio: qꝛ vi
delꝫ cogit omnia relinquere.

Scđm eſt firmiſſima a ꝓ-
prie volūtatꝭ affectio. q̄ mirabiliꝛ ad ipm
dn̄m afficiebaꝛ. Orig. Spūs marie magꝭ
erat i coꝛpe dn̄i ſui q̄ꝫ in ſuo. Neſciebat ei
cogitare vel audire vꝉ loq̄ niſi de eo. Pꝫ
aūt mirabiꝉ eiꝰ affectio ad dn̄m p̄cipue
triplicıꝛ. ¶ Primo qꝛ q̄ntū poterat ipm
ſꝑ vbiqꝫ aſſociabat: in p̄dicatiōe: in cruce:
in ſepultura. Augꝰ. Nimiꝰ ardoꝛ amoꝛꝭ
eā ſolicitabat. Hec ille. Q̄ncūqꝫ poterat
ad pedes eiꝰ h̄ūillime ſedebat. Si loq̄nte
petro (Act. x.) cecidit ſpūſſctūs ſuꝑ oēs q̄
audiebāt ꝟbū: q̄ntā copiā ſpūs credimus
ſuꝑ eā deſcēdiſſe q̄ ipa ſalutꝭ ꝟba ab ipſo
ꝟbo incarnato audiebat: q̄nta affectiōis
dulcedine exiſtimas eā ꝑfuſā cū dicat ſpō
ſa. Cañ. iiij. Mel ⁊ lac ſub ligua eiꝰ. Et no
ta bn̄ quō ſꝑ ad pedes dn̄i diuertebat, nec
miꝝ qꝛ dulcedinē inextimabilē ibi repie-
bat vbi pctōꝝ remiſſiōnē accepat. O q̄ꝫ ti
bi dulces erāt illi ſacratiſſimi pedes ieſu
btā magđ. Ubi eras igiꝛ o dulcꝭ magđ.
qn̄ tibi remiſſa ſūt pctā: Ad pedes dn̄i mei
ieſu, vbi eras cū audires eꝰ ſuauiſſima ver
ba: Ad pedes dn̄i Ubi eras cū pēderet i
cruce: vbi qn̄ ſepultꝰ ē: vbi qn̄ tibi in oꝛto
apparuit: vbi qn̄ tibi ⁊ aliꝭ mulieribꝫ obuia
uit: ſꝑ ad pedes dn̄i. ¶ Scđo apparet mi
rabiꝉ eiꝰ affectio ad dn̄m qꝛ ipm abſenteꝫ
feruētiſſime q̄rebat. qꝛ vt di. Gre. A mo
numēto dn̄i etiā diſcipuꝉ recedētibꝫ: n̄ re-
cedebat. Aug. Impatiēs ē amoꝛ ⁊ lachꝛy
mis modꝰ nō fit niſi amāti ceco deꝛ qđ a-
mat. Cañ. v. Nūciate dilecto qꝛ amoꝛe lā
gueo. ¶ Tertio qꝛ etiā poſtqꝫ dn̄s in celū
aſcēdit: de ipo ſꝑ loq̄baꝛ ⁊ ipm affectuoſiſ
ſime p̄dicabat. Matth. xij. Ex abūdātia
coꝛdis os loqꝛ. Legiꝛ q̄ppe ꝙ āno a dn̄i
paſſiōe xiiij. ipa cū btō maximino vno de
lxxij. diſcipuꝉ cui a btō petro fuerat cōmē
data: ⁊ lazarꝰ ⁊ martha ⁊ marcella pediſ-
ſeq̄ marthe ⁊ btūs cedoniꝰ q̄ cecus fuerat
a natiuitate ⁊ plures aliꝭ ab infidelibꝫ fue
rūt expoſiti pelago ſine gubernatoꝛe vt ſi
mul oēs ſubmergereꝛ. Diuo āt nutu mar
ſiliā aduenerūt vbi cū nullꝰ eos recipere
vellet ſub q̄dā poꝛticu q̄ fano gētꝭ illꝰ p̄e
rat moꝛabaꝛ. Cū āt magđ. videret ppl̄m
ad phanū ꝯcurrere vt idoꝉ imolaret: aſſur
gēs vultu placido: facie ſerena: lingua di-
ſerta atqꝫ diſcreta eos ab idolo ꝝ cultura
reuocabat: ⁊ chr̄m ꝯſtātiſſime p̄dicabat:
⁊ mirabāꝛ vniuerſi p̄ facūdia ⁊ p̄ dulcedi
ne eloq̄ntie. Nec miꝝ certe ſi os illud qđ
tam pia ⁊ tam dulcia pedibꝫ ſaluatoꝛꝭ in-
fixerat oſcula ceteris amplius ꝟbi dei ſpi
raret odoꝛē. Un̄ ⁊ p̄ncipeꝫ prouincie cum
eius vxoꝛe cōuertit ⁊ omnia idoloꝝ tem
pla in ciuitate illa deſtrui fecit: vbi cōſtru
cta fuit chr̄i ecc̄ia ⁊ ibi btm̄ lazarum ep̄m
vnanimiꝛ elegerūt. Tādēqꝫ diuino nutu ad
citatē aquēſē venerūt ⁊ ppl̄ꝫ illū ad chr̄i fidē

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

per multa miracula adduxerunt. vbi beatus maximinꝰ eſt in epm ordinatus. Jn ſingulis aũt p̄dictis locꝭ btã magð. ſemꝑ chr̄m p̄dicabat: de nullo ſiquidẽ libebat eã loqui niſi de amico ſuo dulciſſimo ieſu. Chꝛy. Hic amãtiũ mos eſt vt amorẽ ſuũ ſilẽtio tegere neq̄ant: enarrãt freq̄nterꝰ vt ipa aſſiduitate narrãdi ſolatiũ amorꝭ ſui capiant. Hec ille.

Tertiũ qð declarat ardẽtiſſimã dilectionẽ magð. ad chr̄m eſt ſingulariſſima diuine benignitatis oſtẽſio: que marie ptꝫ ꝑ tria p̄cipua bñficia ſibi a dño impenſa. ❡ Primũ eſt bñficiũ gratioſe defenſiõis ꝯtra phariſeũ intra ſe murmurãtẽ Lu. vij. ꝛ dicentẽ Hic ſi eſſꝫ ꝓpheta ꝛc. Augꝰ. O phariſee inuitatoꝛ ꝛ irriſoꝛ dñi: dñm paſcis ꝛ a q̄ ſis paſcẽdꝰ nõ itelligꝭ ꝛc. Jdẽ. Jã itelligat phariſeꝰ ſi nõ poterat videre peccantẽ: quõ potuit audire cogitãtem. Propoſuit ḡ ſilitudinẽ de duobꝫ q̄ debebãt vni feneratoꝛi. Etiã ei ipꝫ ſanare cupiebat ne gratis apð eũ panẽ cõederet. Dicunt ḡ ꝟba dñi in hac ſilitudine ꝛ agitur vtrũqꝫ vt ꝛ inuitatoꝛ ille ſanetur cũ ſuis diſcũbẽtibꝫ dñm nr̄m ieſũ chr̄m pariter vidẽtibus: pariter ignoꝛãtibꝫ: ꝛ vt illa mlier habeat fiduciã ꝯfeſſiõis ſue ne pũgatur vlteriꝰ aculeis ſue ꝯſcie. Hec Aug. Jtẽ defendit dominꝰ magð. ꝯtra marthã ſoꝛoꝛẽ ſuã de ipa ꝯq̄rentẽ. Lu. x. Aug. Cũ maria audiret ſuauiter verbũ dulciſſimũ ꝛ coꝛde intẽtiſſimo paſceretur iterpellato dño a ſoꝛoꝛe ſua quõ putamꝰ eã timuiſſe ne diceret ei dñs ſurge ꝛ adiuua ſoꝛoꝛẽ tuã. Mira eñ ſuauitate tenebatur: q2 pfecto maioꝛ eſt refectio mẽtis q̄ vẽtrꝭ: excuſata eſt: ſedit ſecurioꝛ. Hec Aug. Jtẽ defendit eã a diſcipulis indigne ferẽtibꝫ cũ vngeret caput eiꝰ Mat. xxvj. ❡ Scðm eſt bñficiũ fructuoſe ꝯſolatiõis cũ audiuit remiſſionẽ pctõꝝ ſuoꝝ. Lu. vij. Cõuerſus dñs ad eã dt. Remittũtur tibi pctã tua. O melliſluũ verbũ O iocũda ſnia. Et q̄d potuit audire melius: q̄d vtiliꝰ: q̄d iocũdiꝰ: Bti (ait ps.) q̄ꝝ remiſſe ſunt iniq̄tates ꝛc. Potuit itaqꝫ dicere magð. illð Ps. Scðꝫ mltitudinẽ doloꝝ meoꝝ in coꝛde meo ꝯſolatiões tue letificauerũt aiam meã. Jtẽ q̄ſnã explicet q̄nta fuerit ꝯſolatio magð. q̄n ſtabat ꝛ audiebat verbũ chr̄i q̄n ꝯuerſabatur cũ maria matre dñi: q̄n angelos vidit reſurrectiõẽ dñicam ſibi annũciãtes: q̄n p̄ma reſuſcitatũ dñm vidit ꝛ vocata eſt ab eo Maria. Voluitqꝫ pedes eiꝰ tãgere: ꝛ miſſa eſt vt aplis nũciaret reſurrectiõꝫ chr̄i: ꝛ ſic facta eſt apl'oꝝ apl'a. Jtẽ q̄n poſtea cũ alijs mulieribꝫ tenuit pedes dñi dũ eis apparuit i via: q̄n etiã in eremo exñs q̄tidie ſurſum eleuabatur: vt ſtatim dãte deo dicturi ſumꝰ. Sed o q̄nta fuit eiꝰ iocũditas cũ diſpoſitione dei in extrẽo vite ſue a ſacerdote q̄dã inuẽta eſt quẽ ad btm̄ maximinũ miſit vt die reſurrectõis dñice ad oꝛatoꝛiũ ſolꝰ ingrederetur tpe q̄ ad matutinũ ſurgere cõſueuerat. Qð cũ feciſſet: vidit in oꝛatoꝛio magdalenã ſpacio duoꝝ cubitoꝝ eleuatã a terra ſtantẽ in medio angeloꝝ. O q̄ntũ fuit magð. gaudiũ q̄n poſtremo ꝯuocato vniuerſo clero ab ipo epo ſcriſſimũ dñi ſui coꝛpꝰ cũ mlta lachꝛymaꝝ inundatiõe ſuſcepit. Et añ altare p̄ſtrata glioſam animã emiſit ad celos. O admirabilis deus. O pater miſcðiaꝝ q̄ obliuiſcerꝭ oim iniq̄tatũ q̄s fecit impiꝰ ſi ad pniã reuertatur. Ecce oñdiſti nobis in btã magð. q̄nta eſt bonitas tua: q̄nta patientia: q̄nta charitas: q̄nta gr̄a cui poſt coꝛdis ꝯpunctiõẽ tantas et tã dulces ꝯſolatiões ꝯtuliſti.

❡ Tertiũ eſt bñficiũ miracloſe opatiõis. .j. Regũ. ij. Quicũqꝫ honoꝛificauerit me: glificabo eũ dixit dñs: Btiſſimã igitur magdalenã q̄ tã deuote dñm ſp̄ honoꝛificauit glificare voluit dñs multipliciter in opatiõe miracl'oꝝ: de quibꝫ hic pauca tm̄ ſuccincte dicturi ſumꝰ. Legimꝰ q̄ p̄ncipi puincie ꝛ eius vxoꝛi doꝛmiẽtibꝫ mirabiliter apparuit terribiles eis ꝯminatiões ingerẽdo quibꝫ et poſteaq̄ magð. ꝛ q̄ cum ea erãt hoſpitio recepiſſent: ipa magð. a dño impetrauit heredẽ ipamqꝫ heredis matrẽ in inſula marina longo tẽpoꝛe moꝛtuã integram ſeruauit. Vltra etiã bienij ſpaciũ ſeruato etiã illeſo puerulo: imo qð plus eſt educato et nutrito acſi mater viuens extitiſſet. Vide legendã. Jtem legitur q̄ mulier quedam cum eſſet in naui pregnãs ꝛ ſe periclitari conſpiceret: magdalenã inuocauit: vouẽs ſi euaderet/ filiũ ſuũ eiꝰ mõaſterio